

Verknocht aan de duinen

Interview met Piet Veel,
hoofd Natuur en Recreatie van PWN

Als kind stepte hij naar de duinen bij Bergen en zijn hele carrière was hij betrokken bij de duinen van Noord-Holland. Opgeleid als deskundige op het gebied van grondwater heeft hij vele mooie dingen bereikt voor de natuur, de laatste jaren als hoofd van de afdeling Natuur en Recreatie bij Waterleidingbedrijf PWN. In december ging Piet Veel met pensioen. Tijd voor een interview met deze aimabele 'duinman'.

ANTJE EHRENBURG

In de Noordwest Natuurkern heb je een weids uitzicht over de Verlengde Kattendel. Foto: Piet Veel

Piet Veel is een echte Noord-Hollander. Hij groeide op in Alkmaar. In zijn jeugd kwam hij veel bij zijn grootouders in Schermerhorn. Van zijn opa leerde hij veel over het buitenleven. "Ik keek toen al graag naar vogels", vertelt Piet. "Als klein jochie stepte ik in mijn eentje naar Bergen, want ik wilde de duinen zien! Later ging ik vogels inventariseren en werd ik lid van de Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie NJN." Bang om zich al te eenzijdig te ontwikkelen koos hij voor een studie weg- en waterbouwkunde in Delft. Hij studeerde af als geohydroloog - grondwaterdeskundige. Zijn scriptie ging over grondwateronttrekking in de Kennemerduinen.

Van geohydroloog tot natuurbeheerder

Na zijn studie kon Piet voor een jaar aan de slag bij waterleidingbedrijf PWN. Hij moest de nieuwe infiltratiewerken in de Kennemerduinen en het Kraansvlak ontwerpen. Daarna ging hij twee jaar op wereldreis. Bij terugkomst bleek de aanleg nog niet gestart. Er waren allerlei bezwaren tegen de infiltratiewerken, waarmee rivierwater in het duin zou worden gepompt, onder andere van de toen pas opgerichte Stichting Duinbehoud. Uiteindelijk ging de aanleg niet door. "Daarna ging ik bij de provincie Noord-Holland werken", zegt Piet, "een grondwaterplan schrijven voor de hele provincie. Vooral in de duinen en in het Gooi waren er tegenstrijdige belangen tussen drinkwaterwinning en natuur. Er moesten grote beleidskeuzes worden gemaakt, die vrijwel allemaal in het voordeel van de natuur uitpakten." Eind jaren tachtig werd hij hoofd van het

Piet bezig met monitoren van libellen. Foto: Marianne Narold

bureau Grond- en drinkwater. Er waren toen in Noord-Holland nog zestien waterleidingbedrijven. Onder Piets leiding is dit teruggebracht tot twee grote: PWN en Waternet. Middels vergunningen kon de provincie bij deze grote bedrijven een betere inpassing van de drinkwaterwinning in de natuur afdwingen. "Eind 2001 werd ik beheerder van regio zuid bij PWN. Daar was ik betrokken bij het beëindigen van de waterwinning in de Kennemerduinen. Daarmee was de cirkel rond, want ik was daar tijdens mijn studie al mee bezig geweest." Niet lang daarna werd Piet hoofd van de afdeling Natuur en Recreatie en lid van de directie van het PWN.

Veel bereikt

"Als natuurbeheerder heb ik grote veranderingen meegemaakt", vertelt Piet. "Vroeger was natuur een elitaire bezigheid van enkelingen. Nu is natuurbeheer iets waar veel meer mensen bij betrokken zijn. Dat vind ik een goede zaak. Verder proberen we tegenwoordig met verstui- vings- en plagprojecten natuurlijke processen weer op gang te brengen. Dit helpt ook tegen de stikstofbelasting vanuit de lucht." Piet ziet deze maatregelen als een tijdelijke oplossing. "Op termijn zullen fossiele brandstoffen op raken, de stikstofbelasting weer afnemen en komt er weer een goed evenwicht in het duinecosysteem", zegt hij. Het samengaan van waterwinning en natuur in de duinen vindt hij een goed compromis. "Het beheer van de duinen is bij waterleidingbedrijven in goede handen, de negatieve effecten zijn opgeheven en de infiltratiewerken hebben hun eigen natuurwaarden. Er kunnen ook altijd nog dingen beter, bijvoorbeeld in de infiltratiegebieden een natuurlijker grondwaterstand: hoog in de

Piet heeft een jonge buizerd geringd. Foto: Erik Maassen

winter, laag in de zomer." Terugkijkend op zijn loopbaan vindt Piet dat hij juist als hydroloog op het grensvlak van waterwinning en natuur veel bereikt heeft.

Paars van de orchideeën

Het beëindigen van de grondwaterwinning in de Kennemerduinen is voor Piet het mooiste wat hij heeft 'nagelaten' in de duinen. "Vernatting is iets wat alle bezoekers van de duinen met eigen ogen kunnen zien", zegt hij enthousiast. "Vroeger waren valleien dor en droog, tegenwoordig ziet de Schapenkamp - mijn favoriete plek - in juni paars van de orchideeën en de Peperedel eind augustus wit van de duizenden bloeiende parnassia's. Dit zijn planten die vroeger zeldzaam waren en nu dankzij gestegen grondwaterstanden weer gedijen." Ook is hij trots op de kerven in de Noordwest Natuurkern. Wandelaars kunnen hier genieten van de vernatte vallei Houtglop en van het weidse uitzicht over de nieuw gegraven, stuivende sleuven in de zeereep. Ook de wisenten die in het Kraansvlak zijn geïntroduceerd liggen Piet na aan het hart. Met wat geluk kunnen bezoekers de wisenten langs het wisentpad of vanaf het wisentuitzichtpunt bewonderen.

Lekker buiten

De relatie met de Stichting Duinbehoud heeft Piet altijd als prettig ervaren. In de jaren tachtig was Duinbehoud vaak een bondgenoot van de provincie in geschillen met de waterleidingbedrijven, nu ziet Piet Duinbehoud als een club die op constructieve manier tegengas geeft en die bedrijven scherp houdt. Komende tijd gaat Piet door met zijn vrijwilligerswerk in de duinen. "Lekker buiten bezig zijn met libellenmonitoring, vogels ringen, amfibieën- en visseninventarisaties en bomen zagen", zegt hij. "Bestuurlijke ambities heb ik niet. Wel zou ik wat willen doen aan de link tussen buiten zijn in de natuur en de gezondheid van mensen, daar is nog veel te winnen." Op mijn vraag of hij nog iets wil toevoegen, zegt hij: "Het is eigenlijk heel simpel: ik ben verknocht aan duinen!"

ANTJE EHRENBURG IS ZELFSTANDIG ECOLOOG EN TEKSTSCHRIJVER. WWW.ANTJE-EHRENBURG.NL